

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

succurrendum, perpetuus vicarius, nisi de vicaria fecerit mentionem, commodum reportare non debet de huiusmodi litteris, utpote veritate tacita impetratis. Non enim carere beneficio ecclesiastico dici debet cui competenter de perpetua vicaria proventibus est provisum; & pro habente beneficij sufficientis subsidium ex certa scientia super obtinendo alio beneficio de levi non scribimus, quin faciamus de primo in nostris litteris mentionem. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani vi. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

E I D E M.

Epist. 166.
Sectio præbendarum quomodo intelligatur vacante. Cap. Vacante. De præbendis.

Vacante quadam in Ecclesia tua præbenda, duas ex ea constituens, ad illas de assensu Capituli tui duos Canonicos assumpisti; quorum altero apud sedem apostolicam viam universæ carnis ingresso, præbendam quam defunctus habuerat, quidam clericus Hippolytus nomine fuit auctoritate sedis apostolicæ assecutus. Verum cum idem Hippolytus te super integratione præbendæ per quasdam nostras litteras inquietet, & alius idem jus adversus te se habere proponat, quid facere debeas postulasti per sedem apostolicam edoceri. Super quo fraternitati tuæ sic duximus respondendum, quod cum Turonensis statuta Concilij sectionem inhibeat præbendarum, teneris utique de his quæ vacare contigerit integrare præbendam; nisi fortè rationabili causa de vacante præbenda prædictæ duæ fuerint constitutæ, ac tot sint utriusque proventus quod per utramque sit utrique provisum in beneficio competentem. Tu denique frater Episcopo super te &c. Datum ut supra.

EBREDVNENSI, ARELATENSI, Aquensi, & Narbonensi Archiepiscopis, & eorum suffraganeis, & Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & aliis Ecclesiarum Prælati in Ebredunensi, Arelatensi, Aquensi, & Narbonensi provinciis constitutis.

Epist. 167.
Eis commendat Legatum.

Equo rufo, de quo loquitur in Apocalypsi Iohannes, iam dudum in Provincia & convicinis partibus exeunte, qui super eum sedebat discordiæ seminator pacem sumpsit de terra, prout sibi datum fuerat exigentibus meritis habitantium in eadem, ut se ad invicem interficerent, & terra penitus vastaretur, & non solum privata bona essent in direptionem & prædam, verum etiam ad sacra extenderent

manus suas, ac Ecclesiæ, quæ domus orationis esse debebant & refugium miserorum, incastellarentur in castra, & fierent Sathanae satellitibus munimentum. Huic autem pesti se niger equus adjunxit, videlicet hæreticorum perversitas; qui quamvis multi sint numero, sunt tamen diabolo unus equus: quoniam etsi Samsonis vulpulae significantes eosdem facies gerant diversas, caudas tamen habent ad invicem, quoniam in idipsum perversitatis conveniunt, colligatas; ut qui super eum sedebat hostis antiquus, bilibre tritici laderet, eos scilicet qui alios verbo & exemplo reficiunt, ac tres bilibres hordei minores fidem sanctæ Trinitatis habentes, & etiam vinum & oleum, mansuetos pariter & austeros, quos omnes Christus uno denario, proprio videlicet sanguine, comparat. Verum cum se nullus pro domo Domini opposuisset eidem, facta est fames in terra, & parvuli petierunt panem; sed qui eis frangeret, nullus erat, pastoribus in mercenarios commutatis. Luxit & defluxit & infirmata est terra pariter & infecta, depopulata est regio, luxit humus, quoniam devastatum est triticum; confusum est vinum, clanguit oleum, & agricolæ sunt confusi. Invaserunt enim gregem Domini lupi rapaces in vestimentis ovium venientes; & pastores, pascentes se ipsos, illos nec canum latratu nec baculo ab ovili dominico effugarunt; sed tamquam mercenarij, lupis dispergentibus oves, sunt in fugam conversi, qui debuerant accingi gladio super femur in ultionem illorum qui vitulum conflagraverant adorandum. Nos igitur, quibus omnium sollicitudo imminet generalis, attendentes eos quos apostolica sedes in partem sollicitudinis evocavit, super gregem suum noctis vigiliis non servare, sed dormire potius ac dormire, utrique pesti volentes occurrere, ad partes illas pacis & fidei angelos curavimus destinare; ut alteros per exhortationis studium reducerent ad concordiam, & alteros per sanam doctrinam revocarent ad fidem, ac lædi triticum, hordeum, vinum, & oleum prohiberent. Sed quoniam in verbo Domini pugnando cum bestiis proficere non valebant, super montem caliginosum signum fecimus elevari, contra eos sanctificatis Domini & fortibus evocatis: qui fines ejus ingressi conculcaverunt superbiam Chaldaeorum, hæreticis ex maxima parte destructis, & ab illis partibus effugatis, virisque catholicis in locum succedentibus eorundem. Pacis quoque fœdera inter eos qui